

Mohylové Hroby

Dissolving of Prodigy

Člověk bídný na havraních křídlech nechá
se nést.

Té barvě smutku budiž odebrána čest.

Až jednou vynesou jej mezi bohy,
neuzře kořist, jen mohylové hroby.

Jen hroby.

Mohylové hroby. Hroby.

Zůstal sám až v hejnu bratry, sestry měl.

Snad proto, že vždy nejvýš létat chtěl.

Však jeho pýcha ho stála příliš mnoho sil.

Tedy slétl na zem,

kde svými druhy pozřen byl.

Tak osudu vstříc na havraních křídlech leť.

Osud dá každému co jeho jest.

Chladnými skutky díl jeho ruku veď,

s Tvým jménem však budiž spjata lest,

má lest, moje lest!

Můj sen je snem mrtvého vládce.

Jeho touhy se mých již nikdy nezmocní.

To není hřích, za který je třeba kát se.

Jeho bolest již navždy zůstane mou radostí.

Navždy, navždy!

Tak osudu vstříc...

Člověk bídný...